
PIENIĄDZOMIENIEC (1) *sb m*

A pl pieniądzomieńce.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek trudniący się transakcjami pieniężnymi: WSędifly Iezus w kościol/ nalázl tam przedaiące ij kupuiące woły ij owce/ ij teěž pieniądzomieńce [mensas numulariorum Vulg Matth 21/12]/ przedawaiące gołębie w kościele ku ofierze OpecŻyw 72v.

Synonimy: bankarz, bankierz, mincownik, monetarz, monetnik, myncarz, myńca, odmieniacz, stolnik, stołecznik, wekslarz.

Cf **PIENIĘDZNIK**

JBi